

[Strona Główna](#) > ... > [Twoje Prawa](#) > [Oskarżenia \(postępowanie Karne\)](#) > 1 - Moje prawa w postępowaniu przygotowawczym

1 - Moje prawa w postępowaniu przygotowawczym

Jestem cudzoziemcem – czy ma to wpływ na postępowanie przygotowawcze?

Co do zasady fakt, że podejrzany jest cudzoziemcem, pozostaje bez wpływu na przebieg postępowania przygotowawczego. W toku postępowania przygotowawczego cudzoziemcy korzystają z takich samych praw jak obywatele hiszpańscy, przy czym przysługują im również określone prawa szczególne, takie jak prawo do nieodpłatnego korzystania z pomocy tłumacza ustnego, jeżeli dany cudzoziemiec nie rozumie języka hiszpańskiego lub języka urzędowego, w którym prowadzone jest postępowanie, lub nie mówi w tym języku. Jeżeli w toku postępowania przygotowawczego doszło do zatrzymania cudzoziemca, może on w dowolnej chwili skorzystać z prawa do powiadomienia urzędu konsularnego swojego państwa o tym, że został pozbawiony wolności, oraz o miejscu, w którym go osadzono; takiemu cudzoziemcowi przysługuje również prawo do bycia odwiedzanym przez organy konsularne swojego państwa, do komunikowania się z tymi organami i do korespondowania z nimi.

Fakt, że podejrzany jest cudzoziemcem, może zostać wzięty pod uwagę w toku postępowania przygotowawczego przy podejmowaniu decyzji wywierających wpływ na jego sytuację osobistą (tymczasowe aresztowanie), a także przy nakładaniu innych środków o mniej restrykcyjnym charakterze, takich jak zatrzymanie paszportu lub objęcie podejrzanego zakazem opuszczania kraju.

Z jakich etapów składa się postępowanie przygotowawcze?

Celem postępowania przygotowawczego jest zgromadzenie dowodów służących ustaleniu, czy doszło do popełnienia przestępstwa, oraz ustalenie tożsamości domniemych sprawców tego przestępstwa.

Dzieli się ono na dwa etapy:

- *policyjny*: na tym etapie policja bada znane jej okoliczności faktyczne, które mogą nosić znamiona przestępstwa. W tym celu policja kontaktuje się ze wszelkimi osobami, co do których podejrzewa się, że mogły mieć określony udział w zdarzeniu, gromadzi dowody rzeczowe, przesłuchuje świadków itp.;
- *sądowy (przedprocesowy)*: jeżeli policja stwierdzi, że czyn nosi znamiona przestępstwa, i zidentyfikuje domniemych sprawców tego przestępstwa, przesyła raport policyjny sędziemu śledczemu, który wszczyna odpowiednie postępowanie karne i – w razie potrzeby – przeprowadza stosowne czynności (przesłuchanie podejrzanych i świadków, zgromadzenie dokumentów istotnych dla sprawy, wydanie nakazu rewizji i przeszukania, zlecenie analizy substancji itp.).

Jeżeli nie uda się zgromadzić dowodów świadczących o popełnieniu przestępstwa lub jeżeli nie uda się ustalić tożsamości sprawcy przestępstwa, sprawa zostaje zamknięta, a postępowanie zostaje umorzone.

W przypadku znalezienia dowodów świadczących o popełnieniu przestępstwa postępowanie jest kontynuowane i wchodzi w „etap pośredni”, którego celem jest ustalenie, czy dochodzenie/śledztwo można uznać za zakończone i czy zasadne jest przedstawienie zarzutów.

W stosownych przypadkach – po wniesieniu aktu oskarżenia i przedstawieniu odpowiedzi na akt oskarżenia – strony wzywa się do stawiennictwa na rozprawie.

Hiszpańska prokuratura (*Ministerio Fiscal*) musi być informowana o dokonywanych czynnościach przez cały czas trwania postępowania przygotowawczego i może zwrócić się do sędziego śledczego (*Juez de Instrucción*) o przeprowadzenie dowolnej czynności dochodzeniowo-śledczej, jaką uzna za stosowną. Jeżeli prokuratura stwierdzi, że zgromadzone dowody są niewystarczające do potwierdzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa, lub do

ustalenia tożsamości jego sprawców, może wystąpić o umorzenie postępowania. Natomiast jeżeli prokuratura uzna, że zgromadzone dowody są wystarczające do przedstawienia zarzutów określonej osobie, wnosi odpowiedni akt oskarżenia po zakończeniu postępowania przygotowawczego.

Etap gromadzenia dowodów / uprawnienie do przeprowadzania postępowania przygotowawczego

Policja kryminalna (*Policía Judicial*) jest odpowiedzialna za prowadzenie dochodzenia służącego ustaleniu, czy doszło do złamania prawa, zgromadzeniu odpowiednich dowodów oraz zidentyfikowaniu sprawców przestępstwa. Wspomnianych czynności dochodzeniowych dokonuje się pod nadzorem sędziego odpowiedzialnego za przebieg postępowania przygotowawczego, który musi każdorazowo zatwierdzić wszelkie czynności dochodzeniowe wiążące się z naruszeniem praw podstawowych (wejście do miejsca zamieszkania i przeszukanie miejsca zamieszkania, przechwycenie komunikacji itp.). Hiszpańska prokuratura (*Ministerio Fiscal*) musi być informowana o dokonywanych czynnościach przez cały czas trwania postępowania przygotowawczego i może zwrócić się do sędziego śledczego o przeprowadzenie dowolnej czynności dochodzeniowo-śledczej, jaką uzna za stosowną.

Zatrzymanie policyjne

Co do zasady zatrzymanie nie może trwać dłużej, niż jest to absolutnie konieczne do przeprowadzenia czynności dochodzeniowo-śledczych mających na celu ustalenie okoliczności faktycznych, przy czym czas zatrzymania nie może w żadnym przypadku przekraczać 72 godzin – jest to maksymalny okres, po upływie którego osoba zatrzymana musi zostać zwolniona lub przekazana organowi sądowemu.

W przypadkach przewidzianych w obowiązujących przepisach zatrzymanie może dokonać policja. Nakaz zatrzymania może również wydać hiszpańska prokuratura lub bezpośrednio sędzia śledczy. W wyjątkowych przypadkach zatrzymanie mogą dokonać osoby prywatne, które mają obowiązek niezwłocznie doprowadzić zatrzymanego przed organ sądowy.

Zatrzymania należy dokonać w taki sposób, aby ograniczyć do minimum szkodę wyrządzaną danej osobie, a także jej reputacji i majątkowi; osoby wydające nakaz zatrzymania oraz osoby odpowiedzialne za wykonanie tego nakazu muszą zapewnić należyte poszanowanie konstytucyjnych praw zatrzymanego do godności, prywatności i ochrony wizerunku.

Po zakończeniu przez policję czynności dochodzeniowo-śledczych mających na celu ustalenie okoliczności faktycznych i przy zachowaniu ustawowego terminu 72 godzin osobę zatrzymaną zwalnia się lub przekazuje organowi sądowemu.

Przesłuchanie

Organ prowadzący przesłuchanie poucza podejrzanego o przysługujących mu prawach i zwraca się do niego o złożenie wyjaśnień dotyczących okoliczności faktycznych będących przedmiotem dochodzenia/śledztwa. Podejrzanym ma prawo do zachowania milczenia i odmowy składania wyjaśnień, jeżeli taka jest jego wola, może nie odpowiedzieć na żadne z zadanych mu pytań bądź tylko na niektóre z nich lub może oświadczyć, że złożony wyjaśnienia wyłącznie przed sądem.

Podejrzanym jest uprawniony do wyznaczenia obrońcy; jeżeli tego nie zrobi, wyznacza się dla niego obrońcę z urzędu. Podejrzanym ma również prawo do zasięgnięcia opinii swojego obrońcy bez udziału osób trzecich przed złożeniem wyjaśnień.

Jeżeli podejrzanym jest cudzoziemcem i nie rozumie języka hiszpańskiego bądź języka urzędowego, w którym prowadzone jest postępowanie, lub nie mówi w tym języku, jest osobą niesłyszącą lub niedosłyszącą lub doświadcza trudności w wystawianiu się, przysługuje mu prawo do nieodpłatnego korzystania z pomocy tłumacza ustnego.

Podejrzanym ma prawo do odmowy składania wyjaśnień na własną niekorzyść.

Podejrzanym może również oświadczyć, że jest winny popełnienia wszystkich lub niektórych zarzucanych mu czynów na samym początku postępowania. Przyznanie się podejrzanego do winy nie skutkuje jednak umorzeniem postępowania przygotowawczego ani nie wpływa na możliwość późniejszego przeprowadzenia postępowania sądowego. W zależności od wymiaru kary i rodzaju przestępstwa przyznanie się do winy może jednak dawać

podstawy do przeprowadzenia postępowania sądowego w trybie przyspieszonym. W takich przypadkach obrońca podejrzanego może zawrzeć ugodę z hiszpańską prokuraturą skutkującą skazaniem sprawcy, lecz wymierzeniem mu łagodniejszej kary.

Tymczasowe aresztowanie

Nakaz tymczasowego aresztowania można wydać wyłącznie w przypadku, gdy sędzia śledczy uzna to za uzasadnione, na wniosek hiszpańskiej prokuratury lub dowolnego oskarżyciela prywatnego.

Nakaz ten można wydać wyłącznie po spełnieniu obowiązujących wymogów prawnych, przy czym zastosowanie tego środka musi służyć realizacji prawnie uzasadnionego celu (ochrona ofiary lub wyeliminowanie ryzyka zbiegnięcia, ponownego dopuszczenia się przestępstwa bądź zniszczenia lub ukrycia dowodów).

Jakie mam prawa w trakcie postępowania przygotowawczego?

Każda osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa może skorzystać z przysługującego jej prawa do obrony poprzez wzięcie udziału w postępowaniu po powzięciu informacji o jego wszczęciu – w tym celu osobę tę należy w zrozumiałym i przystępnym sposób pouczyć o następujących prawach:

1. prawie do informacji o czynach, o których popełnienie się ją podejrzewa, a także o wszelkich istotnych zmianach dotyczących przedmiotu dochodzenia/śledztwa i treści zarzutów;
2. prawie do zapoznania się z aktami sprawy w odpowiednim terminie – najpóźniej przed złożeniem wyjaśnień – aby mieć możliwość skutecznego prowadzenia obrony;
3. prawie do dokonywania czynności w toku postępowania karnego w celu korzystania z prawa do obrony przysługującego podejrzanemu zgodnie z obowiązującymi przepisami;
4. prawie do swobodnego wyznaczenia obrońcy (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w hiszpańskim kodeksie postępowania karnego);
5. prawie do zwrócenia się o nieodpłatną pomoc prawną, a także prawie do uzyskania informacji na temat procedury występowania o taką pomoc i warunkach, jakie należy spełnić, aby ją otrzymać;
6. prawie do nieodpłatnego skorzystania z usług tłumaczeń pisemnych i ustnych zgodnie z przepisami hiszpańskiego kodeksu postępowania karnego;
7. prawie do zachowania milczenia i odmowy składania wyjaśnień, jeżeli podejrzany nie wyrazi woli ich złożenia, a także prawie do nieodpowiadania na żadne lub na niektóre z zadawanych pytań;
8. prawie do odmowy składania wyjaśnień na własną niekorzyść i do wolności od samooskarżenia.

Jakie mam prawa w zakresie dostępu do usług tłumacza ustnego i do tłumaczeń pisemnych?

Każdy podejrzany jest niezwłocznie informowany na piśmie w jasny i przystępny sposób oraz w zrozumiałym dla niego języku o czynach, o których popełnienie się go podejrzewa, a także o przysługujących mu prawach, w szczególności o prawie do nieodpłatnego skorzystania z usług tłumacza ustnego przysługującym cudzoziemcowi, który nie rozumie języka hiszpańskiego bądź języka urzędowego, w którym prowadzone jest postępowanie, lub nie mówi w tym języku, osobom niesłyszącym lub niedosłyszącym lub dowolnym innym osobom doświadczającym trudności w wysławianiu się.

W toku postępowania karnego prawo to oznacza prawo do korzystania z pomocy tłumacza ustnego władającego językiem zrozumiałym dla podejrzanego/oskarżonego na poszczególnych etapach tego postępowania, na których obecność podejrzanego/oskarżonego jest wymagana, w tym na etapie przesłuchania przez policję lub hiszpańską prokuraturę oraz w trakcie wszystkich rozpraw sądowych, a także prawo do korzystania z usług tłumacza ustnego w trakcie konsultacji podejrzanego/oskarżonego ze swoim obrońcą bezpośrednio powiązanych z późniejszym przesłuchaniem lub złożeniem wyjaśnień, jak również prawo do korzystania z usług tłumaczenia niezbędnych do wniesienia apelacji lub innego pisma procesowego.

Jakie mam prawa w zakresie dostępu do informacji i do akt sprawy?

Ogólnie rzecz biorąc, podejrzany ma prawo do informacji o czynach, o których popełnienie się go podejrzewa, a także o wszelkich istotnych zmianach dotyczących przedmiotu dochodzenia/śledztwa i treści zarzutów. Podejrzany jest również uprawniony, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w obowiązujących przepisach, do zapoznania się z aktami sprawy w odpowiednim terminie – najpóźniej przed złożeniem wyjaśnień – aby mieć możliwość skutecznego prowadzenia obrony.

Osoba, która została zatrzymana, musi zostać również poinformowana o przyczynach zatrzymania i przysługujących jej prawach (w szczególności o prawie dostępu do akt sprawy niezbędnych do zakwestionowania legalności zatrzymania lub pozbawienia wolności).

Na czym polega moje prawo dostępu do adwokata i do poinformowania osoby trzeciej o mojej sytuacji?

Podejrzany ma prawo do swobodnego wyznaczenia obrońcy (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w hiszpańskim kodeksie postępowania karnego) oraz do niezwłocznego skorzystania z jego wsparcia. Prawo do obrony obejmuje prawo do korzystania z pomocy prawnej udzielanej przez obrońcę, którego podejrzany może wyznaczyć samodzielnie – jeżeli tego nie zrobi, przydzielony mu zostanie obrońca z urzędu, z którym będzie mógł komunikować się i spotykać na osobności, w tym również przed złożeniem wyjaśnień na policji, w hiszpańskiej prokuraturze lub przed organem sądowym (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w obowiązujących przepisach), i który będzie towarzyszył podejrzanemu przy składaniu wszelkiego rodzaju wyjaśnień i przyznawaniu się do popełnienia jakichkolwiek czynów oraz będzie wspólnie z nim brał udział we wszelkiego rodzaju konfrontacjach ze świadkami oraz we wszelkich rekonstrukcjach zdarzenia.

Osoba zatrzymana ma prawo do powiadomienia członka rodziny lub wybranej przez siebie osoby o fakcie pozbawienia jej wolności oraz o miejscu, w którym ją osadzono, w dowolnej chwili i bez zbędnej zwłoki. Cudzoziemcy są uprawnieni do przekazania wspomnianych powyżej informacji urzędowi konsularnemu swojego państwa.

Podejrzany ma również prawo do niezwłocznego wykonania połączenia telefonicznego z wybraną przez siebie osobą trzecią; z kolei cudzoziemcom przysługuje prawo do odwiedzin ze strony organów konsularnych ich państwa, do komunikowania się z tymi organami i do korespondowania z nimi.

Na czym polega moje prawo do pomocy prawnej?

Prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej przysługuje obywatelom hiszpańskim lub cudzoziemcom zamieszkującym legalnie na terytorium Hiszpanii, którzy wykażą zgodnie z wymogami przewidzianymi w obowiązujących przepisach, że nie dysponują wystarczającymi środkami na pokrycie kosztów postępowania sądowego.

Prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej obejmuje zwolnienie z obowiązku pokrycia honorariów pełnomocników (*procuradores*) i adwokatów (*abogados*), jeżeli w obowiązujących przepisach ustanowiono przymus adwokacki, a także w sytuacji braku takiego przymusu, jeżeli sędzia lub sąd wyraźnie tego zażąda, kierując się koniecznością zagwarantowania równości stron postępowania. Pomocy prawnej udziela się zatrzymanemu lub osadzonemu, który nie wyznaczył obrońcy, w związku z wszelkimi czynnościami dokonywanymi przez policję, które nie są wynikiem toczącego się postępowania sądowego, lub przy pierwszym stawieniu się podejrzanego przed organem sądowym, w tym również jeżeli do takiego stawienia się przed organem sądowym doszło w ramach pomocy sądowej. W przypadku ofiar przemocy ze względu na płeć, ofiar terroryzmu i ofiar handlu ludźmi, a także osób małoletnich, osób z niepełnosprawnością intelektualną lub osób cierpiących na chorobę psychiczną nieodpłatna pomoc prawna obejmuje również bezpłatne doradztwo i pomoc na etapie bezpośrednio poprzedzającym złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa.

Co należy wiedzieć o:

domniemaniu niewinności

Domniemanie niewinności to prawo każdej osoby podejrzanej lub oskarżonej w toku postępowania karnego do bycia traktowaną jak osoba niewinna do chwili skazania jej prawomocnym wyrokiem.

Domniemanie niewinności ma dwa aspekty: jeden jest związany ze sposobem traktowania podejrzanego/oskarżonego, natomiast drugi dotyczy wyrokowania. Jeżeli chodzi o aspekt związany ze sposobem traktowania podejrzanego/oskarżonego, domniemanie niewinności oznacza, że podejrzanego/oskarżonego należy traktować w taki sposób, jak gdyby był osobą niewinną, do chwili wydania prawomocnego wyroku stwierdzającego jego winę. Jeżeli chodzi o aspekt dotyczący wyrokowania, domniemanie niewinności wywołuje skutki podczas oceny dowodów, ponieważ w postępowaniu karnym sąd wychodzi z założenia, że oskarżony jest niewinny, a zatem w przypadku gdy oskarżyciel nie będzie w stanie w pełni udowodnić zarzutów stawianych oskarżonemu, domniemanie niewinności oskarżonego przełoży się na wydanie przez sąd wyroku uniewinniającego.

prawie do zachowania milczenia i do wolności od samooskarżenia

Prawo podejrzanego/oskarżonego do zachowania milczenia i do wolności od samooskarżenia stanowi prawo podstawowe, z którego podejrzanym/oskarżonym może korzystać bez narażania się na jakiegokolwiek negatywne konsekwencje z tego tytułu.

Milczenie oskarżonego nie zwalnia oskarżyciela z obowiązku zgromadzenia wystarczających dowodów świadczących o winie oskarżonego. Oznacza to, że niezależnie od treści wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, oskarżyciel ma obowiązek wykazać istnienie dowodów świadczących o popełnieniu przez niego zarzucanego mu czynu. Jeżeli w przypadku wykazania istnienia tego rodzaju dowodów oskarżony, który się z nimi zapoznał, odmówi złożenia wyjaśnień lub nie przedstawi wystarczających wyjaśnień dających podstawę do jego uniewinnienia, jego milczenie może zostać uznane za jeden z czynników potwierdzających jego winę. Dlatego też tak istotne jest, aby przed złożeniem wyjaśnień oskarżony zapoznał się z dowodami zgromadzonymi przez oskarżyciela.

Jeżeli dowody zgromadzone przeciwko oskarżonemu są niewystarczające, jego milczenie nie może być traktowane jako przesłanka uzupełniająca braki w materiale dowodowym zgromadzonym przez oskarżyciela.

ciężarze dowodu

Ciężar dowodu spoczywa wyłącznie na oskarżycielu, a nie na obronie. Domniemanie niewinności skutkuje przeniesieniem ciężaru dowodu na oskarżyciela, który ponosi wyłączną odpowiedzialność za udowodnienie wystąpienia okoliczności faktycznych świadczących o tym, że doszło do popełnienia przestępstwa (obrona nigdy nie ma obowiązku udowodnienia niewinności oskarżonego). Ponadto dowody zgromadzone przez oskarżyciela muszą być wystarczające do tego, aby wykazać przed sądem nie tylko fakt popełnienia przestępstwa, ale również odpowiedzialność karną oskarżonego za jego popełnienie.

Jakie są szczególne gwarancje procesowe dla dzieci?

Jeżeli podejrzanym/oskarżonym jest osoba nieletnia, postępowanie przygotowawcze prowadzi hiszpańska prokuratura do spraw nieletnich (*Fiscalía de Menores*), natomiast postępowanie sądowe – hiszpański sąd ds. nieletnich (*Juzgado de Menores*), ponieważ to właśnie temu sądowi przyznano odpowiednią właściwość szczególną na mocy przepisów ustawy organicznej nr 5/2000 z dnia 12 stycznia 2000 r. regulującej kwestie związane z odpowiedzialnością karną nieletnich. Ustawa ta stanowi, że nieletnich w wieku od 14. do 18. roku życia można pociągnąć do odpowiedzialności karnej, ale są oni objęci przepisami szczególnymi. Oznacza to, że w przypadku zatrzymania nieletniego przekazuje się go wydziałowi prokuratury ds. nieletnich (*Secciones de Menores de la Fiscalía*) i że po potwierdzeniu, że zatrzymany jest osobą nieletnią, o fakcie jego zatrzymania i miejscu jego osadzenia informuje się niezwłocznie osoby wykonujące względem niego władzę rodzicielską, osoby sprawujące nad nim opiekę lub osoby pełniące nad nim faktyczną pieczę.

Jeżeli nieletni jest cudzoziemcem, o fakcie jego zatrzymania zawiadamia się konsulát jego państwa.

Jakie są specjalne gwarancje procesowe dla podejrzanych wymagających szczególnego traktowania?

Obecnie gwarancje procesowe dla podejrzanych wymagających szczególnego traktowania nie zostały w systematyczny sposób uwzględnione w ustawodawstwie hiszpańskim i choć przewidziano je w projekcie nowego kodeksu postępowania karnego, projekt ten nie wszedł jeszcze w życie.

Oznacza to, że w ustawodawstwie hiszpańskim gwarancje procesowe dla podejrzanych wymagających szczególnego traktowania zostały ustanowione w rozproszony sposób – np. w przepisach wprowadzających wymóg posługiwania się zrozumiałym i przystępnym językiem w toku postępowania karnego, w przepisach dotyczących prawa osób niesłyszących, niedosłyszących lub innych osób doświadczających trudności w wysławianiu się do korzystania z nieodpłatnej pomocy tłumacza ustnego itp.

Jakie terminy przewidziane przepisami prawa obowiązują w trakcie dochodzenia?

Dochodzenie/śledztwo musi zakończyć się w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania przygotowawczego.

Jeżeli przed upływem tego okresu okaże się, że zakończenie dochodzenia/śledztwa w tym terminie nie będzie możliwe, sąd – z urzędu lub na wniosek strony i po zasięgnięciu opinii stron – może przedłużyć czas trwania dochodzenia/śledztwa o dodatkowe okresy, które każdorazowo nie mogą jednak przekraczać sześciu miesięcy.

Wspomniane przedłużenia zarządza się w drodze postanowienia przedstawiającego przyczyny, dla których zakończenie dochodzenia/śledztwa w pierwotnym terminie okazało się niemożliwe, a także określającego konkretne czynności, które należy przeprowadzić, oraz ich znaczenie dla dochodzenia/śledztwa. W stosownych przypadkach decyzja o odmowie przedłużenia okresu prowadzenia dochodzenia/śledztwa również przyjmuje formę postanowienia zawierającego odpowiednie uzasadnienie.

Jakie są etapy postępowania przedprocesowego, w tym alternatywy dla tymczasowego aresztowania i możliwości przekazania danej osoby do państwa pochodzenia (europejski nakaz nadzoru)?

Europejski nakaz nadzoru (ENN) pozwala podejrzanemu lub oskarżonemu oczekującemu na rozprawę uniknąć tymczasowego aresztowania dzięki instrumentowi tymczasowego zwolnienia w jego państwie zamieszkania. ENN wydaje się w celu zapewnienia poszanowania zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową ustanowionej w art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ pozwala on zagwarantować równe traktowanie obywateli Unii podejrzanych o popełnienie przestępstwa w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym zamieszkują, jeżeli chodzi o ich sytuację osobistą w trakcie oczekiwania na rozprawę.

■ Ostatnia aktualizacja: 29/07/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.